Evropský veřejný ochránce práv

Tato stránka byla přeložena pomocí strojového překladu [Odkaz]. *Strojové překlady mohou obsahovat chyby, které mohou snižovat jejich srozumitelnost a přesnost. Veřejný ochránce práv nenese žádnou odpovědnost za případné nesrovnalosti. Pokud chcete mít nejspolehlivější informace a právní jistotu, podívejte se na původní znění v angličtina (odkaz viz výše). Více informací naleznete v naší* politice týkající se jazyků a překladů [Odkaz].

Afgørelse i sag 2048/2011/OV - Veřejný přístup ke zprávám o misích úřadu OLAF

Rozhodnutí
Případ 2048/2011/OV - **Otevřeno dne** 04/11/2011 - **Rozhodnutí ze dne** 11/12/2013 - **Dotčený orgán** Evropský úřad pro boj proti podvodům (Nebyl zjištěn nesprávný úřední postup) |

Stěžovatel požádal úřad OLAF o veřejný přístup ke třem zprávám o společných misích a jejich přílohám týkajících se šetření podvodných dovozů textilií z Bangladéše do EU prováděného úřadem OLAF. Úřad přístup zamítl s tím, že zpřístupnění dokumentů by ohrozilo účel šetření, ohrozilo obchodní zájmy třetích stran a ohrozilo ochranu soukromí a osobních údajů osob uvedených v dokumentech. Úřad OLAF poukázal na to, že v některých členských státech stále probíhá řízení týkající se výběru cla.

Stěžovatel se obrátil na veřejnou ochránkyni práv s tvrzením, že úřad OLAF neoprávněně zamítl přístup k požadovaným dokumentům.

Ve svém stanovisku úřad OLAF trval na svém postoji. Poukázal opět na to, že u soudů různých členských států se stále nachází přibližně 50 odvolání, z nichž přibližně 30 ve Spojeném království.

Veřejná ochránkyně práv došla k závěru, že vzhledem k tomu, že tři zprávy o společných misích a jejich přílohy jsou důkazním materiálem v probíhajícím vnitrostátním řízení týkajícím se výběru cla, jejich poskytnutí by ohrozilo účel těchto řízení. Bylo skutečně přiměřeně předvídatelné a nikoli pouze hypotetické, že poskytnutí požadovaných dokumentů by mohlo ohrozit účinné použití příslušných důkazů.

Veřejná ochránkyně práv případ uzavřela s tím, že nezjistila nesprávný úřední postup.

Skutečnosti, které vedly k žalobnímu důvodu

1. Tato stížnost se týká odepření přístupu veřejnosti ke zprávám o služebních cestách úřadu OLAF.

2. Dne 29. března 2011 podal stěžovatel, advokát belgické advokátní kanceláře, tři samostatné žádosti o přístup veřejnosti podle nařízení č. 1049/2001 [1] k těmto třem dokumentům:

1) Bangladéš – Evropské společenství – Závěrečná zpráva o společné misi správní spolupráce v březnu 2007 (včetně všech příloh);

2) Bangladéš – Evropské společenství – Závěrečná zpráva o společné misi správní spolupráce v dubnu 2008 (včetně všech příloh); a

3) Bangladéšské orgány (předsednictvo pro podporu vývozu (EPB) – Evropská komise (OLAF) Závěrečná zpráva o společné misi správní spolupráce v březnu 2009 (včetně všech příloh).

3. Vzhledem k tomu, že stěžovatel neobdržel odpověď na své žádosti ve stanovené lhůtě, podal potvrzující žádost dne 3. května 2011.

4. Dne 20. července 2011 OLAF odepřel přístup ke třem dokumentům z důvodu, že přístup veřejnosti by ohrozil účel vyšetřování, narušil obchodní zájmy třetí osoby, narušil rozhodovací procesy OLAF a narušil ochranu soukromí a osobních údajů osob identifikovaných v dokumentech.

5. Doporučeným dopisem ze dne 3. srpna 2011 podal stěžovatel potvrzující žádost. Stěžovatel ve svém dopise uvedl, že mezitím získal přístup ke zprávám o služebních cestách za roky 2008 a 2009 (od belgické správy), ale že nemá k dispozici zprávu o služební cestě za rok 2007 a její přílohy ani přílohy zpráv o služebních cestách za roky 2008 a 2009. Uvedl několik argumentů ohledně toho, proč by měly být propuštěny.

6. Vzhledem k tomu, že OLAF na potvrzující žádost stěžovatele neodpověděl, podal stížnost veřejnému ochránci práv.

Předmět šetření

7. Stěžovatel ve své stížnosti veřejnému ochránci práv uvedl následující tvrzení a tvrzení:

Tvrzení:

Úřad OLAF neprávem odmítl přístup k: 1) „Bangladéš – Evropské společenství Závěrečná zpráva o společné misi správní spolupráce v březnu 2007“ (věc OF/2006/0644), včetně všech příloh; 2) všechny přílohy „Bangladéš – Evropské společenství Závěrečná zpráva o společné

misi správní spolupráce v dubnu 2008“ (věc OF/2007/0821); a 3) všechny přílohy „Bangladéšské orgány (EPB) – Evropská komise (OLAF) Závěrečná zpráva o společné misi správní spolupráce v březnu 2009“ (věc OF/2007/0822).

Nárok:

Úřad OLAF by měl umožnit přístup k požadovaným dokumentům.

Šetření

8. Stížnost byla předána úřadu OLAF k vyjádření stanoviska. Dne 10. ledna 2012 útvary veřejného ochránce práv nahlédly do spisů úřadu OLAF. (Nahlédnutí se týkalo všech dokumentů požadovaných stěžovatelem a tří vyšetřovacích spisů úřadu OLAF OF/2006/0644, OF/2007/0821 a OF/2007/0822.) O tři dny později zaslal úřad OLAF svou odpověď na potvrzující žádost. Dne 6. února 2012 zaslal veřejný ochránce práv kopii inspekční zprávy stěžovateli a úřadu OLAF. Úřad OLAF zaslal své stanovisko dne 7. února 2012. Veřejný ochránce práv předal stanovisko stěžovateli a vyzval ho, aby předložil připomínky ke stanovisku a zprávě o kontrole. Stěžovatel však žádné připomínky nezaslal.

Analýza a závěry veřejné ochránkyně práv

A. údajně nesprávné odmítnutí úřadu OLAF poskytnout přístup ke zprávám o služebních cestách a souvisejícímu tvrzení

Výslovné rozhodnutí úřadu OLAF o potvrzující žádosti

9. Dne 13. ledna 2012 – tedy poté, co veřejný ochránce práv zahájil toto šetření a tři dny po nahlédnutí veřejného ochránce práv do spisů – zaslal OLAF svou odpověď na žádost stěžovatele o dokumenty.

10. Ve své replice OLAF úvodem poukázal na to, že podle právních předpisů upravujících vyšetřování OLAF je právně povinen nakládat s informacemi získanými během vyšetřování jako s důvěrnými informacemi a s výhradou služebního tajemství (odkazoval konkrétně na čl. 8 odst. 2 nařízení č. 1073/99 [2]). Úřad OLAF poukázal na to, že cílem těchto pravidel týkajících se důvěrnosti a profesního tajemství je chránit účel vyšetřování a legitimní práva dotčených osob.

11. OLAF rovněž uvedl, že vzhledem k tomu, že účelem nařízení č. 1049/2001 je poskytnout veřejnosti přístup k dokumentům, vstupuje dokument zpřístupněný podle nařízení 1049/2001 do veřejné sféry.

12. Pokud jde o stěžovatele, který získal přístup ke zprávám o společných misích za roky 2008 a 2009, OLAF objasnil, že sám tyto dokumenty nezpřístupnil veřejnosti, a že proto zprávy o služebních cestách za roky 2008 a 2009 mohly být zpřístupněny soukromým osobám v souladu s privilegovanými přístupovými právy v rámci vnitrostátních postupů výběru cla. Úřad OLAF však zdůraznil, že takový privilegovaný přístup nepředstavuje zveřejnění dokumentů podle nařízení č. 1049/2001.

13. OLAF poté popsal obsah dokumentů, ke kterým stěžovatel požadoval přístup. Uvedla, že zpráva společné mise z března 2007 obsahovala výsledky ověření pravosti/platnosti osvědčení o původu (GSP) Bangladéše o všeobecném systému preferencí (dále jen „formulář A“), která byla předložena členským státům na podporu dovozu do EU s preferenční sazbou, a definici statusu původu tohoto zboží podle právních předpisů o systému GSP. Přílohy tří zpráv o společných misích z let 2007, 2008 a 2009 obsahovaly tyto dokumenty: zprávy o návštěvách vyšetřovatelů úřadu OLAF u bangladéšských orgánů a dotčených vyvážejících společností; korespondence mezi úřadem OLAF, ostatními útvary Komise a příslušnými bangladéšskými orgány; podklady vyměňované během misí nebo po nich, jako jsou seznamy a kopie osvědčení o původu v rámci systému GSP, seznamy společností dotčených neplatnými nebo nepravdivá osvědčení o původu (formulář A); a ukázky prohlášení o jednotném správním dokladu.

14. Úřad OLAF tak potvrdil své původní odmítnutí přístupu. Uvedla, že má stále za to, že zpřístupnění dokumentů by ohrozilo účel vyšetřování, narušilo obchodní zájmy třetích osob a ohrozilo ochranu soukromí a osobních údajů osob identifikovaných v dokumentech. Úřad OLAF se již nedomníval, že by přístup veřejnosti ohrozil rozhodovací procesy úřadu OLAF.

15. Pokud jde o ohrožení účelu vyšetřování, úřad OLAF uvedl, že jeho vyšetřování v případech OF/2006/0644, OF/2007/0821 a OF/2007/0822 bylo ukončeno, ale že související následná řízení na vnitrostátní úrovni probíhají a mohla by vést k dalšímu zpětnému získání prostředků a/nebo k trestnímu nebo správnímu vyšetřování ze strany vnitrostátních orgánů členských států. Skutečnost, že dokumenty obsahující informace o vyšetřování OLAF v těchto případech byly vypracovány a/nebo vyměněny během vyšetřovací fáze, tedy nečiní výjimku nepoužitelnou, neboť lze předpokládat, že konečný výsledek vyšetřování OLAF by mohl být vážně narušen. Dodala, že probíhající související řízení v členských státech může být mimořádně zdlouhavá, zejména pokud se jedná o trestní nebo soudní odvolání, a není výjimečné, aby tyto případy trvaly déle než deset let.

16. OLAF konkrétně uvedl, že po svém vyšetřování předal příslušným celním orgánům osmnácti dotčených členských států informace, které jim umožní zahájit řízení o vymáhání a/nebo rozhodnout, zda by mělo být vedeno další trestní nebo správní řízení. Úřad OLAF zdůraznil, že ne všechna související řízení byla ukončena v Belgii, Německu, Španělsku, Spojeném království, Itálii a Nizozemsku. Informace obsažené v požadovaných dokumentech se týkají podobných textilních výrobků a stejných vývozců a jsou relevantní pro řízení v různých členských státech. Zveřejnění informací týkajících se dovozu od těchto společností v daném členském státě proto může mít přímý dopad na probíhající řízení v jiném členském státě. Vzhledem k tomu, že ještě neuplynula přiměřená lhůta pro ukončení tohoto řízení, zpřístupnění

těchto informací by ohrozilo výsledek tohoto řízení.

17. Úřad OLAF dále tvrdil, že zpřístupnění požadovaných dokumentů by odhalilo obchodní a finanční informace hospodářských subjektů v různých dotčených členských státech a mohlo by ohrozit účinné využívání důkazů v soudních řízeních a probíhajících postupech výběru cla v členských státech. Proto by byl zřetelně ohrožen nejen účel následných činností členských států, ale také účel následných činností Komise (konkrétně výběr cel), a to na úkor rozpočtu EU.

18. V tomto ohledu OLAF odkázal na rozsudek Tribunálu ve věci *Franchet a Byk* [3] , ve kterém měl Soudní dvůr za to, že zpřístupnění dokumentů, které by mohly představovat důkazy v rámci vnitrostátního soudního řízení, by mohlo ohrozit účinné využívání těchto důkazů vnitrostátními orgány. OLAF se rovněž odvolal na rozsudek Tribunálu ve věci *Dalmine Spa v. Komise* [4] *, v* němž Soudní dvůr rozhodl, že sdělování informací podnikům v souvislosti s probíhajícím vyšetřováním by mohlo ohrozit účinnost vyšetřování Komise v rozsahu, v němž by umožnilo dotčeným podnikům zjistit, které informace již byly Komisi známy, a tedy jaké informace by před ní mohly být ještě skryty. Tribunál rovněž uznal, že i vyšetřující strana může být odmítnuta určité informace, pokud by zpřístupnění těchto informací ohrozilo účinnost tohoto šetření. OLAF tvrdil, že toto odůvodnění platí *tím* spíše pro zpřístupnění informací veřejnosti.

19. Úřad OLAF rovněž tvrdil, že všechny požadované dokumenty byly součástí informací vyměňovaných mezi Komisí (OLAF) a příslušnými bangladéšskými orgány v souladu s články 19 a 20 nařízení č. 515/97 [5] . Toto nařízení poskytuje právní základ pro vzájemnou pomoc a úzkou spolupráci mezi správními a celními orgány členských států (nebo třetích zemí) a Komisí. Požadované dokumenty obsahují zejména operativní informace vyměňované v rámci vyšetřování prováděného úřadem OLAF a celními orgány členských států, jakož i konzultace o výkladu pravidel původu textilních výrobků v konkrétních případech. Tyto informace jsou chráněny povinností zachovávat služební tajemství stanovenou v článku 45 nařízení č. 515/97, který stanoví, že žádné informace předané podle tohoto nařízení nesmějí být zasílány jiným osobám než osobám v členských státech nebo v orgánech EU, jejichž funkce vyžadují, aby je znaly nebo používaly.

20. OLAF citoval čl. 45 odst. 3 nařízení č. 515/97, který stanoví: „ *odstavce 1 a 2 nevylučují použití informací získaných podle tohoto nařízení při jakémkoli soudním řízení nebo řízení, které bylo následně zahájeno v souvislosti s nedodržením celních nebo zemědělských předpisů* .“ Úřad OLAF však poukázal na to, že žádost stěžovatele o přístup veřejnosti byla řešena podle nařízení č. 1049/2001, a nikoli v rámci soudního řízení. V projednávané věci by zveřejnění požadovaných dokumentů bylo v rozporu s cíli nařízení 515/97 a s budoucí schopností OLAF vést vyšetřování ve spolupráci s příslušnými celními orgány členských států a třetích zemí.

21. Úřad OLAF dále uvedl, že přílohy zpráv o společných misích obsahují korespondenci s příslušnými bangladéšskými orgány, vyměňovanou v rámci zvláštního vyšetřování vedeného úřadem OLAF a celními orgány členských států za účelem odhalování možných podvodů a jiných protiprávních činností poškozujících rozpočet EU. Zpřístupnění těchto dokumentů veřejnosti by umožnilo seznámit veřejnost s pracovními metodami úřadu OLAF a celních orgánů členských států při vyšetřování případů celních podvodů.

22. OLAF dále uvedl, že budoucnost vlastního vyšetřování úřadu OLAF bude ovlivněna přístupem veřejnosti k požadovaným dokumentům. V záležitostech, jako je tento, je nezbytné zachovat schopnost úřadu OLAF vést vyšetřování ve spolupráci se svými protějšky v členských státech a ve třetích zemích, aniž by bylo nutné se domnívat, že jejich korespondence by mohla být zpřístupněna veřejnosti po přijetí závěrečné zprávy úřadu OLAF. Informace vyměňované v projednávané věci mezi bangladéšskými orgány a úřadem OLAF se týkají nejen konkrétních vyšetřování, ale obecněji strategie vyšetřování, přijatých opatření a provedených operativních opatření. Uvedení tohoto druhu informací do veřejné sféry by dovozcům umožnilo najít způsoby, jak se vyhnout placení cel do rozpočtu EU a obcházet pravidla celních předpisů EU. Orgány třetích zemí by navíc úřadu OLAF neposkytly úplné informace. Vzhledem k tomu, že tyto informace jsou nezbytné pro spolupráci a vzájemnou pomoc mezi Komisí a vnitrostátními celními orgány v boji proti podvodům, připravily by úřad OLAF o zásadní informace pro zahájení, vedení a úspěšné dokončení současných a budoucích vyšetřování boje proti podvodům. Úřad OLAF poukázal na to, že v současné době probíhají vyšetřování týkající se dalších podezřelých podobných nesrovnalostí týkajících se dovozu textilií prohlášených za pocházející z Bangladéše. Uvedla, že zpřístupnění dokumentů by mohlo tato šetření poškodit.

23. Úřad OLAF rovněž tvrdil, že část požadovaných dokumentů obsahuje osobní údaje identifikovaných osob, které nemohou být zpřístupněny veřejnosti. Dokumenty zahrnovaly zejména osobní údaje zaměstnanců Komise, úředníků orgánů členských států a Bangladéše a zaměstnanců soukromých subjektů. Zpřístupnění těchto osobních údajů v souvislosti s probíhajícím následným řízením by v rozporu s nařízením 45/2001 jasně ohrozilo soukromí a integritu dotčených osob. Úřad OLAF uvedl, že musí přijmout veškerá nezbytná opatření, aby zabránil vystavování dotčených osob nepřiměřenému vnějšímu tlaku, který by vedl k vážnému narušení možných budoucích vyšetřování úřadu OLAF a rozhodovacího procesu úřadu OLAF. Zveřejnění jmen úředníků může usnadnit nebo podnítit kritiku proti nim, která by výslovnou koncepcí nebo nevyhnutelným účinkem narušovala schopnost úřadu OLAF vést tento druh vyšetřování nezávisle. Kromě toho by to poškodilo spolupráci mezi úřadem OLAF a příslušnými orgány členských států. V konečném důsledku by to narušilo schopnost úřadu OLAF zastávat konečné postoje bez vnějších vlivů v obecném zájmu.

24. Úřad OLAF rovněž uvedl, že požadované dokumenty obsahují názvy společností, které podléhaly ověřovacím činnostem v rámci společných misí Bangladéše a OLAF. Informace v dokumentech zahrnují totožnost společností dotčených neplatnými nebo nepravdivými osvědčeními o původu na tiskopise A. Veřejné zveřejnění těchto jmen by poškodilo pověst právnických osob. Odhalení jmen právnických osob zapojených do takového vyšetřování by je ukázalo v negativním světle, vedlo by k možným zkreslováním jejich jednání, a v důsledku toho by poškodilo jejich pověst a jiné oprávněné obchodní zájmy.

25. OLAF dále uvedl, že některé přílohy zpráv o společných misích jsou kopiemi zpráv vypracovaných úředníky společných misí v návaznosti na návštěvy v prostorách dotčených soukromých subjektů. Části těchto příloh obsahují obchodně citlivé informace o soukromých subjektech, jejichž zveřejnění by mohlo poškodit jejich obchodní zájmy. Zpřístupnění těchto dokumentů by zejména odhalilo informace o obchodním tajemství soukromých společností, jako

je složení výroby, podíl na trhu, výrobci textilních výrobků a probíhající soudní řízení týkající se soukromých společností. Je zřejmé, že zpřístupnění těchto informací veřejnosti by poškodilo oprávněné obchodní a obchodní zájmy dotčených podniků.

26. Úřad OLAF rovněž uvedl, že většina příloh jsou dokumenty třetích stran od bangladéšských orgánů a že v souladu s čl. 4 odst. 4 nařízení bude muset konzultovat bangladéšské orgány s cílem posoudit, zda se výjimky uplatní, ledaže by bylo zřejmé, že dokumenty mají nebo nemají být zpřístupněny. Podle OLAF však bylo na základě výše uvedených důvodů zřejmé, že zpřístupnění požadovaných dokumentů by ohrozilo účel jeho vyšetřování, neboť by bránilo probíhající výměně informací s příslušnými orgány členských států a Bangladéše podle nařízení 515/97. Konzultace s bangladéšskými orgány proto nebyla nutná.

27. Pokud jde o existenci převažujícího veřejného zájmu na zpřístupnění, OLAF tvrdil, že vzhledem k povaze jeho vyšetřování boje proti podvodům, a zejména důvěrné povaze důkazů, které shromáždil, musí existovat velmi jasné skutečnosti prokazující existenci převažujícího veřejného zájmu, který by odůvodňoval uvedení důkazů z vyšetřovacího spisu do veřejné sféry. Na základě výše uvedených skutečností však úřad OLAF usoudil, že neexistují žádné skutečnosti, které by prokazovaly existenci převažujícího veřejného zájmu na zpřístupnění zamítnutých dokumentů, které by převážily nad zájmy na ochraně schopnosti úřadu OLAF provádět vyšetřování boje proti podvodům, včetně schopnosti vnitrostátních orgánů přijímat rozhodnutí nebo další opatření po těchto vyšetřováních.

28. OLAF konečně uvedl, že přezkoumal možnost částečného přístupu k požadovaným dokumentům, ale vzhledem k tomu, že informace, které obsahovaly, zcela spadaly pod alespoň jednu z dovolávaných výjimek, částečný přístup nebyl možný.

Argumenty předložené veřejnému ochránci práv v průběhu šetření

29. OLAF ve svém stanovisku předloženém veřejnému ochránci práv uvedl, že důvody pro odepření přístupu k požadovaným dokumentům byly uvedeny v jeho odpovědi ze dne 13. ledna 2012 na potvrzující žádost (viz body 9–28 výše). OLAF však rovněž upozornil veřejnou ochránkyni práv na konkrétní aspekty projednávané věci, a sice na to, že u vnitrostátních soudů různých členských států stále probíhá přibližně 50 odvolacích řízení, z nichž přibližně 30 bylo ve Spojeném království, a že požadované dokumenty obsahují osobní údaje o identifikovaných osobách a údaje o společnostech zapojených do ověřování misí. OLAF rovněž poukázal na to, že stěžovatel, belgický právník, neuvedl, za kterého klienta jedná. Úřad OLAF uvedl, že společnost, která je předmětem řízení o vymáhání pohledávky, může při výkonu svého práva na obhajobu požádat o přístup k příslušným dokumentům v souvislosti s těmito postupy vymáhání a souvisejícími soudními řízeními nebo postupy pro vrácení/prominutí („ *postupy REM/REC* “) [6] .

30. Úřad OLAF se rovněž omluvil za zpoždění při vyřizování žádostí o přístup.

31. Dne 10. ledna 2012 zástupci úřadu OLAF během kontroly prováděné útvary veřejného ochránce práv poukázali na to, že během mise v roce 2009 získal OLAF pro každý z více než 3000 podvodných dovozů čtyři následující dokumenty: i) formulář A – doklad vydaný bangladéšskými orgány, podle kterého má zboží nárok na preferenční sazbu; II) obchodní faktura; III) přepravní doklad/konosament; a iv) bangladéšský celní doklad pro vývoz. OLAF uvedl, že dokumenty iii) a iv) byly padělány a následně použity k získání formuláře A, který byl takto získán neoprávněně. Zástupci úřadu OLAF dále vysvětlili, že vyšetřování podvodného dovozu textilu z Bangladéše bylo zahájeno v roce 2006, že již byly provedeny čtyři mise úřadu OLAF do Bangladéše a že byla plánována pátá pracovní cesta. Rovněž uvedly, že spisy, ke kterým stěžovatel požádal, obsahují tisíce stran.

32. Během inspekce úřad OLAF poskytl pro každý ze tří vyšetřovacích spisů úřadu OLAF kopii: 1) Závěrečná zpráva úřadu OLAF o případu; 2) oznámení o uzavření případu; a 3) doporučení o následných opatřeních úřadu OLAF, jakož i kopie následného dopisu, který úřad OLAF zaslal všem členským státům a bangladéšským orgánům dne 14. září 2010 a 17. září 2010. V odpovědi na otázku, jaký je současný postoj k následným opatřením v členských státech, poskytli zástupci úřadu OLAF výtisk databáze „OWNRES“, která uváděla status (otevřené/uzavřené) správních nebo soudních řízení v různých členských státech.

33. Stěžovatel nepředložil připomínky ke stanovisku Komise ani ke zprávě o kontrole. V telefonickém rozhovoru s úřadem veřejného ochránce práv dne 11. září 2012 stěžovatel uvedl, že nemá co dodat a že trvá na své stížnosti.

Hodnocení veřejného ochránce práv

34. Veřejná ochránkyně práv nejprve konstatuje, že dokumenty požadované stěžovatelem, zejména přílohy závěrečných zpráv ze společných misí, jsou velmi rozsáhlé a obsahují celkem několik tisíc stran. Jedná se o:

I. Závěrečná zpráva o společné misi správní spolupráce (OF/2006/0644) ze dne 29. března 2007, včetně následujících 9 příloh **(obsahujících celkem 643 stran)** *:*

1) zpráva úřadu OLAF o návštěvě Bangladéšské národní daňové rady (NBR) (29. března 2007) a dokumenty obdržené od NBR;

2) zpráva úřadu OLAF o návštěvě bangladéšského sdružení vývozců (29. března 2007) a dokumenty obdržené od sdružení;

3) prohlášení EPB a seznam nepravdivých osvědčení pro Dánsko a Spojené království zjištěné během mise;

4) zpráva úřadu OLAF o návštěvě vývozce (24. března 2007) a podpůrné dokumenty;

5) seznam neplatných formulářů GSP A (identifikovaných během mise) týkající se dvou

vývozců;

6) seznam certifikátů, které má EPB ještě ověřit;

7) Podpůrné doklady týkající se vývozce;

8) Podpůrné dokumenty týkající se vývozce; a

9) CD-ROM poskytnutý EPB se základním seznamem formulářů A vydaných EPB v Bangladéši pro vývoz v období od ledna 2004 do února 2007 obsahující názvy vývozců a dovozců společností.

II. 7 Přílohy **závěrečné zprávy o společné misi správní spolupráce (OF/2007/0821) ze dne 24. dubna 2008:**

1) Seznamy falešných osvědčení;

2) Seznam pozměněných certifikátů;

3) Svědecké prohlášení ředitele vyvážející společnosti; úřední a falešné dopisy EPB celnímu úřadu Spojeného království;

4) falešné dopisy EPB celním orgánům v různých členských státech;

5) +6) CD-ROM s exportními soubory z bangladéšské národní banky a údaji z databáze EPB; a

7) Seznam certifikátů, které má EPB ještě ověřit.

III. 11 příloh **závěrečné zprávy o společné misi správní spolupráce (OF/2007/0822) ze dne 25. března 2009:**

1) prohlášení EPB a seznam falešných osvědčení GSP;

2) prohlášení EPB týkající se neplatných osvědčení vydaných EPB na základě nepravdivých informací poskytnutých vývozci a seznam osvědčení;

3) Seznam společností dotčených neplatnými osvědčeními;

4) dopisy EPB adresované NBR z března 2009;

5) dopis od NBR do EPB a CD-ROM obsahující vývozní záznamy dvou společností;

6) prohlášení ředitele vyvážející společnosti a dopis bangladéšského sdružení vývozců do EPB (s překladem do angličtiny);

7) Prohlášení ředitele EPB týkající se společnosti (s překladem do angličtiny);

8) vzory jednotných správních dokladů (JSD) od celního úřadu;

9) seznamy certifikátů GSP osmi společností, které OLAF poskytl EPB;

10) Příloha 10 sestávala ze čtyř krabic dokumentů týkajících se 3311 podvodného dovozu textilií z Bangladéše do EU osmi společnostmi. U každého jednotlivého podvodného dovozu obsahovala kolonka 4 výše popsané formuláře (konkrétně i) formulář A; II) obchodní faktura; III) přepravní doklad/konosament; a iv) bangladéšský celní doklad pro vývoz); a

11) Dokumentace, kterou EPB poskytuje úřadu OLAF (seznamy kopií EPB osvědčení GSP a seznamy osvědčení s nesrovnalostmi).

35. Veřejný ochránce práv konstatuje, že úřad OLAF ve svém stanovisku uvedl, že stěžovatel neuvedl, za kterého klienta jedná. Dodala, že společnost, která je předmětem řízení o vymáhání pohledávky, může při výkonu svého práva na obhajobu požádat o přístup k příslušným dokumentům v rámci těchto řízení o navrácení a souvisejících soudních řízení nebo řízení o vrácení/prominutí. Veřejný ochránce práv má za to, že tento argument není v kontextu projednávané věci relevantní. Poznamenává, že skutečnost, že stěžovatel získal od belgických orgánů kopie dvou dokumentů, o které původně požádal Komisi (viz bod 5 výše), nebo skutečnost, že stěžovatel nebo jiná strana mohou získat podobný přístup k jiným požadovaným dokumentům od vnitrostátního orgánu, nemá vliv na otázku, zda by měl OLAF poskytnout veřejnosti přístup ke stejným dokumentům podle nařízení č. 1049/2001. Právo na přístup ke spisům v držení vnitrostátních orgánů podléhá kritériím a podmínkám, které jsou specifické pro postupy, v nichž jsou tyto spisy používány vnitrostátními orgány. Skutečnost, že strana může získat individuální přístup k těmto spisům od vnitrostátního orgánu, neznamená, že by orgán EU měl nebo neměl umožnit veřejnosti přístup ke stejným spisům podle nařízení č. 1049/2001.

36. Veřejná ochránkyně práv rovněž konstatuje, že otázku, zda by výjimky uvedené úřadem OLAF mohly být platně uplatněny, je třeba posoudit ve vztahu k situaci v době, kdy OLAF přijal rozhodnutí o potvrzující žádosti [7] , tj. 13. ledna 2012. Jakýkoli pozdější vývoj je v tomto ohledu irelevantní. Veřejná ochránkyně práv konstatuje, že vyšetřování úřadu OLAF OF/2006/0644, OF/2007/0821 a OF/2008/0822 [8] byla ukončena dne 14. prosince 2009. Závěrečné zprávy o případu dospěly k závěru, že nejsou nutné žádné další operativní činnosti úřadu OLAF a že tyto případy lze uzavřít s finančními následnými opatřeními. Poznámky k uzávěrce případů byly proto doplněny (finančními) doporučeními navazujícími na opatření, která stanoví, že úřad OLAF by měl sledovat, jak 18 členských států vybírá stanovené částky v (uvedených) clech (ve výši celkového celního dluhu přesahujícího 30 milionů EUR). Z kontroly rovněž vyplynulo, že OLAF předal členským státům veškeré informace týkající se svých zjištění týkajících se podvodu, včetně zpráv o služebních cestách. OLAF zejména dne 28. července 2009 informoval všechny členské státy o zjištěních mise a požádal je, aby cla vymáhaly. Dne 14. září 2010 úřad OLAF znovu zaslal všem členským státům svou poslední zprávu o pracovní cestě pro informaci a následná opatření. OLAF poukázal na to, že i členské státy, které dosud neobdržely dovoz textilu z Bangladéše, jsou rovněž potenciálně dotčeny dovozem, neboť skutečný dovoz zboží

mohl proběhnout v jiném členském státě.

37. Pokud jde o probíhající řízení v členských státech, informace získané z interní databáze úřadu OLAF (OWNRES) ukázaly výši cla stanovených, vybraných a podléhajících správním nebo soudním opravným prostředkům v členských státech. Výtisk z databáze (ze dne 23. listopadu 2011) ukázal, že v době, kdy úřad OLAF na potvrzující žádost odpověděl, stále probíhá mnoho řízení o vymáhání pohledávek v členských státech (více než 100). Ve své odpovědi OLAF výslovně odkázal na probíhající řízení v Belgii, Německu, Španělsku, Spojeném království, Itálii a Nizozemsku. Později úřad OLAF ve svém stanovisku znovu potvrdil, že u vnitrostátních soudů několika členských států probíhá přibližně 50 odvolacích řízení, z nichž přibližně 30 bylo ve Spojeném království.

Úvodní poznámka k kategoriím dokumentů stejné povahy

38. Veřejná ochránkyně práv na základě výše uvedeného seznamu dokumentů konstatuje, že žádost stěžovatele se ve skutečnosti týká 28 souborů dokumentů, z nichž některé jsou mimořádně rozsáhlé, a proto jsou uloženy na CD-ROMu. Stojí za zmínku, že příloha 10 zprávy o společné pracovní cestě z března 2009 obsahuje pouze čtyři velké krabice dokumentů.

39. Podle unijní judikatury musí být splněny určité podmínky, aby se orgán mohl dovolávat výjimek stanovených v článku 4 nařízení č. 1049/2001. Zaprvé, přezkum nezbytný pro účely zpracování žádosti o přístup k dokumentům musí mít zvláštní povahu. Pouhá skutečnost, že *se dokument týká* zájmu chráněného výjimkou, nepostačuje k odůvodnění použití této výjimky, jelikož omezení nebo vyloučení přístupu veřejnosti k dokumentu může být odůvodněno pouze tehdy, pokud orgán již dříve posoudil, zda by přístup k dokumentu *konkrétně a účinně poškozoval* chráněný zájem. Riziko porušení chráněného zájmu musí *být rozumně předvídatelné, a nikoli čistě hypotetické.* Kromě toho musí orgán provést svou příslušnou analýzu i) „na základě jednotlivých dokumentů“ a ii) „individuálně a specificky“ [9] .

40. Veřejný ochránce práv však připomíná, že individuální a konkrétní přezkum každého dokumentu nemusí být nutný, pokud je vzhledem ke zvláštním okolnostem konkrétního případu zřejmé, že přístup musí být odepřen, nebo naopak poskytnut. Ve věci *Švédsko a Turco v. Rada* a později ve věci *Komise* v. *Technische Glaswerke Ilmenau* Soudní dvůr rozhodl, že při posuzování, zda by zpřístupnění dokumentu ohrozilo chráněný zájem, má orgán v zásadě možnost založit svá rozhodnutí na obecných domněnkách, které se vztahují na určité kategorie dokumentů, jelikož úvahy obecně podobného druhu se mohou vztahovat na žádosti o zpřístupnění týkající se dokumentů téže povahy [10] .

41. V projednávané věci je zřejmé, že při uplatnění různých výjimek stanovených v článku 4 nařízení č. 1049/2001 OLAF nepřistoupil k přezkumu jednotlivých dokumentů, nýbrž k celkovému přezkumu všech dokumentů.

42. Kontrola dokumentů ukázala, že všechny dokumenty, ke kterým byl požadován přístup, lze skutečně považovat za *součást kategorie dokumentů stejné povahy* , a sice zprávy o služebních cestách OLAF (společné) zprávy obsahující výsledky vyšetřování podvodného dovozu textilií z

Bangladéše z Bangladéše do EU a podpůrné dokumenty/důkazy k těmto zprávám o služebních cestách (přílohy) těchto zpráv. Veřejná ochránkyně práv nicméně poznamenává, že pokud jde o obsah jednotlivých dokumentů, OLAF ve své odpovědi na potvrzující žádost neodkázal pouze na „přílohy“, ke kterým stěžovatel požádal o přístup. Naopak OLAF poskytl podrobnější popis těchto dokumentů na straně 3 své odpovědi na potvrzující žádost, kde před přezkumem jednotlivých výjimek popsal obsah i) zprávy o společné misi z března 2007 a ii) jednotlivých příloh tří společných zpráv o služebních cestách (viz bod 13 výše).

43. OLAF se při odepření přístupu k dokumentům dovolával tří výjimek. Veřejný ochránce práv nejprve posoudí, zda se OLAF může dovolávat výjimky stanovené v čl. 4 odst. 2 třetí odrážce nařízení.

Účel inspekcí, vyšetřování a auditů (čl. 4 odst. 2 třetí odrážka nařízení č. 1049/2001):

44. Veřejná ochránkyně práv konstatuje, že OLAF ve své odpovědi na potvrzující žádost uvedl, že nařízení 1073/99 mu ukládá povinnost zacházet s informacemi, které získá během vyšetřování, jako s důvěrnými informacemi, které jsou předmětem služebního tajemství, a že účelem pravidel týkajících se důvěrnosti a profesního tajemství je chránit účel vyšetřování a legitimní práva dotčených osob. Úřad OLAF rovněž odkázal na článek 45 nařízení č. 515/97.

45. Ustanovení čl. 8 odst. 1 nařízení 1073/99 stanoví, že „[n]formace *získané v průběhu vnějších vyšetřování v jakékoli formě* jsou chráněny příslušnými ustanoveními “. Mezi těmito příslušnými ustanoveními je nařízení 515/97/ES, které poskytuje právní základ pro vzájemnou pomoc a úzkou spolupráci mezi správními a celními orgány členských států (nebo třetích zemí) a Komisí (a tedy OLAF). Úřad OLAF vysvětlil, že dokumenty požadované stěžovatelem obsahují operativní informace vyměňované mezi úřadem OLAF a celními orgány Bangladéše a členských států a že na základě článku 45 nařízení č. 515/97/ES byly tyto informace chráněny povinností zachovávat služební tajemství. Ustanovení čl. 45 odst. 1 až 3 nařízení č. 515/97/ES stanoví:

„ *1.* [...] veškeré informace předané podle tohoto nařízení jsou důvěrné povahy *, včetně údajů uložených v CIS* [Customs Information System]. Vztahuje se na ně služební tajemství a požívají ochrany, která je rozšířena na obdobné informace jak podle vnitrostátních právních předpisů členských států, které je přijímají, tak podle odpovídajících předpisů platných pro orgány Společenství .

Zejména informace uvedené v prvním pododstavci nesmějí být zasílány jiným osobám než osobám v členských státech nebo v orgánech Společenství, jejichž funkce vyžadují, aby je znaly nebo využívaly. *Nesmí být používán ani pro jiné účely, než jsou účely stanovené v tomto nařízení, ledaže členský stát nebo Komise, které je dodaly nebo zapsaly do CIS, s výhradou podmínek stanovených tímto členským státem nebo Komisí výslovně souhlasily a pokud takové sdělení nebo použití nejsou zakázány předpisy platnými v členském státě, v němž má přijímající orgán sídlo.*

2. [...] informace týkající se fyzických a právnických osob se předávají podle tohoto nařízení

pouze tehdy, je-li to nezbytně nutné k prevenci, vyšetřování nebo zahájení řízení v souvislosti s operacemi, které jsou v rozporu s celními nebo zemědělskými předpisy .

3. Odstavce 1 a 2 nevylučují použití informací získaných podle tohoto nařízení v jakémkoli soudním řízení nebo řízení, které bylo následně zahájeno v souvislosti s nedodržením celních nebo zemědělských předpisů " (zvýraznění doplněno).

46. Veřejná ochránkyně práv konstatuje, že Soudní dvůr dosud výslovně uznal možnost dovolávat se obecných domněnek vztahujících se na určité kategorie dokumentů za tří zvláštních okolností, a sice řízení o přezkumu státní podpory [11] , řízení o kontrole spojování podniků [12] a řízení probíhajících před soudy Evropské unie [13] . Soudní dvůr ve věci *LPN v. Komise* [14] uznal, že tyto obecné domněnky by se měly vztahovat i na fázi před zahájením soudního řízení v rámci řízení o nesplnění povinnosti podle článku 258 SFEU. Soudní dvůr však dosud neměl příležitost zaujmout stanovisko k tomu, zda by se možnost dovolávat se takových obecných domněnek měla vztahovat i na vyšetřování prováděné úřadem OLAF a na následná vnitrostátní řízení založená na zjištěních úřadu OLAF, včetně řízení zahájených celními orgány členských států po obdržení informací od úřadu OLAF.

47. Zatímco Evropskému soudnímu dvoru přísluší rozhodnout o tom, zda lze judikaturu *Komise* v. *Technische Glaswerke Ilmenau* rozšířit na dokumenty obsažené ve vyšetřovacím spisu OLAF, veřejný ochránce práv má za to, že nařízení 1073/99 a nařízení 515/97 odůvodňují obecnou domněnku, že zpřístupnění dokumentů ve spisu probíhajícího vyšetřování OLAF by v zásadě ohrozilo účel tohoto probíhajícího vyšetřování. Podobně jako pravidla omezující přístup ke spisu v rámci řízení o státní podpoře nebo kontrole spojování podniků obsahují výše uvedené články přísná pravidla omezující přístup k informacím získaným úřadem OLAF a předaným členským státům v rámci vnějšího vyšetřování.

48. Výše uvedená obecná domněnka se použije v době, kdy úřad OLAF záležitost prošetřuje.

49. V projednávané věci je zřejmé, že vyšetřování OLAF bylo ukončeno dne 14. prosince 2009. Proto neexistuje obecná domněnka, že by zpřístupnění požadovaných dokumentů týkajících se konkrétního případu ohrozilo účel uzavřeného vyšetřování OLAF nebo budoucího vyšetřování úřadu OLAF.

50. Po ukončení vyšetřování však OLAF předal všechna svá zjištění a důkazy, které je podporují – včetně tří zpráv o společných misích a příloh, k nimž stěžovatel požádal o přístup – celním orgánům členských států. Na základě informací, které OLAF předal členským státům, zahájily celní orgány členských států řízení o výběru cla. Jak OLAF uvedl ve své odpovědi ze dne 13. ledna 2012 na potvrzující žádost a ve svém stanovisku ze dne 7. února 2012, několik řízení o vymáhání pohledávek na vnitrostátní úrovni *v* té době probíhalo. Kromě toho byla související řízení o kasačním opravném prostředku rovněž před vnitrostátními soudy.

51. Jak již bylo uvedeno výše, všechny dokumenty, ke kterým stěžovatel požádal, představují kategorii dokumentů stejné povahy, a sice (společné) zprávy o služebních cestách, které obsahují výsledky vyšetřování podvodného dovozu textilií z Bangladéše z Bangladéše do EU,

včetně podkladů (přílohy). Tyto dokumenty zjevně spadají do „vyšetřování“ ve smyslu čl. 4 odst. 2 třetí odrážky nařízení 1049/2001. Kromě toho z hlediska vnitrostátního řízení o navrácení podpory představují všechny tyto dokumenty důkazy v tomto řízení. V tomto ohledu veřejný ochránce práv poukazuje na to, že čl. 9 odst. 2 nařízení č. 1073/99 výslovně stanoví, že zprávy vypracované úřadem OLAF v návaznosti na vyšetřování (konkrétně s uvedením zjištěných skutečností, případné finanční ztráty a zjištění vyšetřování) „ představují přípustné důkazy ve správních nebo soudních řízeních členského státu *, ve kterém se jejich použití ukáže jako nezbytné, stejným způsobem a za stejných podmínek jako správní zprávy vypracované vnitrostátními správními inspektory* “. Na základě výše uvedených skutečností dospěla veřejná ochránkyně práv k závěru, že vzhledem k tomu, že v projednávané věci stále probíhá několik vnitrostátních řízení o vymáhání pohledávek, mohl by OLAF vycházet z domněnky, že zpřístupnění dokumentů obsažených ve zprávách o společných misích úřadu OLAF by ohrozilo účel těchto probíhajících vnitrostátních řízení o vymáhání pohledávek. V této souvislosti úřad OLAF správně poukázal na to, že zpřístupnění dokumentů by mohlo ohrozit účinné využívání důkazů v probíhajícím řízení o výběru cla. Ve věci *Franchet a Byk* , na kterou OLAF rovněž poukázal, Tribunál rozhodl, že zpřístupnění, byť částečného, přístupu k dokumentům zaslaným vnitrostátním orgánům, které podle názoru OLAF ukazují, že různé nesrovnalosti by mohly ohrozit účinné využívání těchto materiálů vnitrostátními orgány, jelikož osoby, které se podílely na domnělých nesrovnalostech, by mohly jednat tak, aby zabránily účinnému vedení různých řízení nebo vyšetřování [15] . V projednávané věci, která se na vnitrostátní úrovni týká výběru cel, je rozumně předvídatelné, a nikoli čistě hypotetické, že by zpřístupnění informací obsažených ve společných zprávách o služebních cestách a v přílohách OLAF mohlo ohrozit účinné použití těchto důkazů.

52. Veřejná ochránkyně práv konstatuje, že úřad OLAF požádal vnitrostátní orgány, aby jej v rámci svého finančního sledování průběžně informovaly o výsledku řízení o zpětném získání prostředků. To jasně ukazuje databáze úřadu OLAF OWNRES, která obsahovala přehled probíhajících nebo uzavřených řízení v 18 členských státech. Rovněž na základě informací získaných od vnitrostátních orgánů mohl OLAF ve své odpovědi na potvrzující žádost konstatovat, že v konkrétních členských státech stále probíhá několik řízení o vymáhání pohledávky.

53. Podle judikatury je výše uvedená obecná domněnka vyvratitelná. Je tedy na stěžovateli, aby prokázal, že se na daný dokument, ke kterému požádal o přístup, tato domněnka nevztahuje, nebo že existuje převažující veřejný zájem odůvodňující zpřístupnění dokumentu [16] . Pro osobu, která podává žádost o přístup, je zjevně obtížné vyvrátit takovou obecnou domněnku ve vztahu k danému dokumentu, pokud jí není poskytnut přístup k tomuto dokumentu. Veřejný ochránce práv však má možnost tak učinit z *moci úřední* . V projednávané věci veřejný ochránce práv nahlédl do všech dokumentů, ke kterým stěžovatel požadoval přístup, a dospěl k závěru, že neexistuje žádný dokument, jehož zpřístupnění by neohrožovalo vnitrostátní řízení o navrácení podpory, jelikož je rozumně předvídatelné, a nikoli čistě hypotetické, že každý jednotlivý dokument představuje relevantní důkazy v řízení o navrácení. V tomto ohledu je třeba připomenout, že OLAF zaslal vnitrostátním celním orgánům všechny společné zprávy o služebních cestách (konkrétně se všemi přílohami obsahujícími podpůrné důkazy), aby tyto orgány mohly zahájit řízení o vymáhání.

54. Veřejný ochránce práv se dále domnívá, že jelikož všechny dokumenty spadají zcela pod výjimku stanovenou v čl. 4 odst. 2 třetí odrážce nařízení č. 1049/2001, úřad OLAF správně dospěl k závěru, že *částečný přístup nelze* poskytnout.

55. Úřad OLAF rovněž správně dospěl k závěru, že *neexistuje převažující veřejný zájem* na zpřístupnění. Veřejná ochránkyně práv v této souvislosti konstatuje, že sám stěžovatel neodkazoval na převažující veřejný zájem. OLAF *z moci úřední* analyzoval, zda existuje takový převažující veřejný zájem, a správně dospěl k závěru, že neexistují žádné skutečnosti, které by prokázaly existenci převažujícího veřejného zájmu na zpřístupnění zamítnutých dokumentů. Po nahlédnutí do dokumentů je veřejná ochránkyně práv přesvědčena, že zpřístupnění dokumentů by nemělo sloužit veřejnému zájmu.

56. Pro úplnost veřejná ochránkyně práv na základě kontroly konstatuje, že většina příloh zpráv o společných misích jsou *dokumenty třetích stran* pocházející od bangladéšských orgánů, u nichž čl. 4 odst. 4 nařízení č. 1049/2001 stanoví, že orgán konzultuje třetí stranu s cílem posoudit, zda je použitelná výjimka podle odstavce 1 nebo 2, ledaže je zřejmé, že dokumenty nesmějí být zpřístupněny. V projednávané věci má veřejný ochránce práv na základě výše uvedených zjištění za to, že OLAF měl správně za to, že bylo zřejmé, že zpřístupnění požadovaných dokumentů by ohrozilo účel vyšetřování vnitrostátními celními orgány, a že proto nebyla nutná žádná konzultace s bangladéšskými orgány.

57. S ohledem na zjištění veřejného ochránce práv, že úřad OLAF správně dospěl k závěru, že na všechny dokumenty, k nimž byl požadován přístup, se vztahuje výjimka stanovená v čl. 4 odst. 2 třetí odrážce nařízení, není třeba, aby veřejný ochránce práv analyzoval dvě další výjimky, kterých se OLAF dovolává.

58. Veřejná ochránkyně práv dospěla k závěru, že toto rozhodnutí se týká právního stavu – včetně probíhajících vnitrostátních řízení o vymáhání pohledávek – v době odpovědi úřadu OLAF na potvrzující žádost (tj. 13. ledna 2012). Není vyloučeno, že všechna tato řízení o navrácení byla mezitím ukončena. Veřejná ochránkyně práv proto zdůrazňuje, že stěžovateli nic nebrání v podání nové žádosti o přístup k úřadu OLAF, který by pak musel vzít v úvahu nejnovější právní vývoj v dané věci, zejména to, zda stále probíhají řízení na vnitrostátní úrovni.

B. Závěr

Na základě šetření této stížnosti ji veřejný ochránce práv uzavírá s následujícím závěrem:

Úřad OLAF nepodléhal žádnému nesprávnému úřednímu postupu.

Stěžovatel a OLAF budou o tomto rozhodnutí informováni.

Emily O'Reillyová

Ve Štrasburku dne 11. prosince 2013

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise, Úř. věst. L 145, s. 43.

[2] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 ze dne 25. května 1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF), Úř. věst. L 136, s. 1. Dne 1. října 2013 bylo toto nařízení zrušeno nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999, Úř. věst. 2013, L 248, s. 1.

[3] Spojené věci *Franchet a Byk, T-391/03 a T-70/04* , Sb. rozh. 2006, s. II-2023, body 121–123.

[4] Věc T-50/00 *Dalmine Spa v. Komise* , Sb. rozh. 2004, s. II-2395, bod 83.

[5] Nařízení Rady (ES) č. 515/97 ze dne 13. března 1997 o vzájemné pomoci mezi správními orgány členských států a jejich spolupráci s Komisí k zajištění řádného používání celních a zemědělských předpisů, Úř. věst. L 82, s. 1, ve znění nařízení Rady (ES) č. 807/2003 ze dne 14. dubna 2003 (Úř. věst. 2003, L 122, s. 36) a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 766/2008 ze dne 9. července 2008 (Úř. věst. L 218, s. 48).

[6] Podle celních předpisů Společenství (články 235 a následující) mohou dovozci, od nichž je clo vybráno, za určitých okolností požádat o vrácení nebo prominutí cla (konkrétně o vzdání se vymáhání). Tomu se říká „ *postupy REM/REC* " (nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, Úř. věst. L 302, s. 1). Konsolidované znění je k dispozici na adrese:

http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CONSLEG:1992R2913:20070101:EN:PDF [Odkaz].

[7] Tribunál rozhodl, že „[*v] případě aktů nebo rozhodnutí přijatých postupem zahrnujícím několik fází, zejména pokud jsou vyvrcholením vnitřního řízení, je akt v zásadě předmětem přezkumu pouze tehdy, jedná-li se o akt s konečnou platností stanovující postoj orgánu na konci tohoto řízení, a nikoli o předběžné opatření, které má připravit půdu pro konečné rozhodnutí* ", viz spojené věci *Franchet a Byk v. Komise* (T-391/03 a T-70/04, Sb. rozh. s. 2006 II-2023, bod 46).

[8] Ve skutečnosti došlo k jednomu celkovému vyšetřování podvodného dovozu textilií z Bangladéše, které bylo rozděleno do tří fází: fáze 1 se zaměřila na nepravdivá a neplatná osvědčení o původu zboží na tiskopise A předložená k dovozu do Spojeného království a

Dánska; fáze 2 se zaměřila na falešná osvědčení o původu na tiskopise A (která EPB nikdy nevydala); a fáze 3 se zaměřila na pravá, ale chybná osvědčení o původu zboží na tiskopise A vydaná na základě nepravdivých a zavádějících informací.

[9] Věc T-403/05 *MyTravel Group plc v. Komise* , Sb. rozh. 2008, s. II-2027, bod 98.

[10] Spojené věci *Švédsko a Turco v. Rada, C-39/05 P a C-52/05 P* , Sb. rozh. 2008, s. I-4723, bod 50; Věc C-139/07 P, *Komise v. Technische Glaswerke Ilmenau GmbH* , Sb. rozh. 2010, s. I-5885, bod 54.

[11] Viz výše uvedený rozsudek *Komise* v. *Technische Glaswerke Ilmenau* .

[12] Viz rozsudek ze dne 28. června 2012, *Komise v. Éditions Odile Jacob* , C-404/10 P, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 116; Rozsudek ze dne 28. června 2012, *Komise v. Agrofert Holding,* C-477/10 P, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí.

[13] Viz spojené věci C-514/07 P, C-528/07 P a C-532/07 P *Švédsko a Oth ers v. API a Komise* , Sb. rozh. 2010, s. I-8533.

[14] Spojené věci *LPN a Finsko v. Komise , C-514/11 P a* C-605/11 P, rozsudek ze dne 14. listopadu 2013, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí.

[15] Výše spojené věci *Franchet a Byk (T-391/03 a T-70/04,* body 121–122).

[16] Viz výše uvedený rozsudek *Komise v. Technische Glaswerke Ilmenau* , bod 62; Rozsudek ve věci *Komise* v. *Agrofert Holding* , C-477/10 P, uvedený výše, bod 68.